

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.607/2023/32.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. január 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. április 3. napján kihirdetett 11.B.26/2021/247. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 7 (hét) évre enyhíti. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 5 (öt) évre enyhíti.

Terhelt3 III. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

Terhelt4 IV. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Terhelt3 III. rendű vádlott amennyiben a pénzbüntetést nem fizeti meg akkor azt napi tételként kell fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére, a beszámításra és Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásra az elsőfokú ítéletben írtak az irányadók.

Terhelt1 I. rendű vádlott birtokából lefoglalt egy darab Salter típusú digitális mérleg, egy darab ezüst színű digitális mérleg bűnjeleket, Terhelt3 III. rendű vádlott birtokából lefoglalt vákumozott nyloncsomagban fehér por bruttó 516 gramm, simítózáras tasakban zöld színű

növényi törmelék bruttó 7 gramm és alufóliapakettben fehér színű por bruttó 1 gramm bűnjeleket, továbbá Terhelt4 IV. rendű vádlott birtokából lefoglalt simítózáras nyolttasakban bruttó 1 gramm fehér por állagú anyag, egy darab szennyezett celofándarab és egy darab kábítószergyánus anyaggal szennyezett plasztikkártya megnevezésű bűnjeleket az Ózdi Rendőrkapitányság 05070/1690/2019.bü. számú ügyében foglalta le és az NSZKK Kábítószervizsgáló Szakértői

Intézetben 29200-801/31792-2/2019.szak., 29200-801/31792/2019.szak, 29200-801/31792-1.szak számok alatt kerültek megvizsgálásra.

A Bj.I.477/2021/1. sorszám alatti Nokia típusú mobiltelefon és a Bj.I.477/2021/3. sorszám alatti Huawei típusú mobiltelefon bűnjeleket kiadja Terhelt1 I. rendű vádlott részére azzal, hogy a terhére megállapított bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartja.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztálya által T.20/2020. tételszám alatt, majd a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatal által Bj.I.479/2021. tételszám alatt kezelt Alcatel típusú nyomógombos fekete színű mobiltelefon (IMEI: 015051001769963, benne egy darab Vodafone SIM kártya) és

Huawei Mate 20 Pro típusú kék színű telefon (IMEI: 869103043881251, benne egy darab Vodafone SIM kártya, rajta sötétszürke flip tok) megnevezésű bűnjeleket kiadja Terhelt2 II. rendű vádlott részére azzal, hogy a terhére megállapított bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartja.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztálya által T.20/2020. tételszám alatt, majd a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatal által Bj.I.478/2021. tételszám alatt kezelt Xiaomi Redmi Note 5 mobiltelefon (IMEI 1: 869617035852756) és SIM kártya, valamint iPhone7 32 GB-os mobiltelefon (IMEI: 353069098286246) rózsaszínű tokkal, 70/5505763 hívószámú SIM kártyával megnevezésű bűnjeleket kiadja Terhelt3 III. rendű vádlott részére azzal, hogy a terhére megállapított pénzbüntetés és bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartja.

Az Ózdi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya által T.288/2019. tételszám alatt Terhelt4 IV. rendű vádlottól lefoglalt egy darab EE8530859 azonosító számú 500.- forintos címletű bankjegyet kiadja Terhelt4 IV. rendű vádlott részére azzal, hogy a vele szemben alkalmazott bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak szabadságvesztés büntetésének tartamába beszámítja a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetéséről a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 35.000 (harmincezer) forint Terhelt4 IV. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) miatt, mint különös visszaesőt 10 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. A Miskolci Törvényszék 11.B.1035/2014/104. számú ítéletének végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette és megállapította, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Terhelt2 II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Terhelt3 III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) miatt 3 év 8 hónap szabadságvesztésre és 200 napi tétel, 1 000 forint napi összegű, összesen 200 000 forint végösszegű pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy III. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak átváltoztatásáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Terhelt4 IV. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) miatt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetéséből annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a legfoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] A fenti ítélet ellen Terhelt1 I. rendű vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan enyhítésért; Terhelt2 II. rendű vádlott és védője téves jogi minősítés – kereskedés helyett birtoklás vagy forgalomba hozatal kísérlete megállapítása érdekében –, másodsorban enyhítésért; Terhelt3 III. rendű vádlott törvényes határidőn belül enyhítésért és Terhelt4 IV. rendű vádlott védője ugyancsak enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott határidőn belül valamennyi vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette, valamint Terhelt3 III. rendű vádlott védője, továbbá Terhelt4 IV. rendű vádlott sem élt perorvoslattal.

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott védője előkészítő iratában fellebbezését a következőkkel indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállása részben megalapozatlan, amely azonban a másodfokú eljárásban felvett bizonyítással kiküszöbölhető,

így indokolt a vádlott megfigyelését foganatosító rendőrök tanúkénti kihallgatása, továbbá a vádlott ingatlanán talált mérlegek tekintetében a szakértői bizonyítás továbbfejlesztése. Álláspontja szerint Terhelt3 III. rendű vádlott vallomásai nem egységesek, ellentmondásosak, ezért az elítélés alapjául nem szolgálhat. Terhelt1 I. rendű vádlottnál vagyongyarapodást nem tártak fel, mely ugyancsak a bűncselekmény megállapíthatósága ellen szóló érv. Nem egyértelmű a lehallgatási anyag sem. Terhelt1 I. rendű vádlott személyiségét vizsgálták a szakértők, az általuk feltártak sem támasztották alá azon személyiségjegyeket, amelyek egy drogkereskedőt jellemeznek. Részletesen foglalkozott az elsőfokú ítélet általa vélt ellentmondásaival, melynek eredményeként elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és Terhelt1 I. rendű vádlott bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Kérte továbbá a kiszabott büntetés enyhítését. Ennek során kérte figyelembe venni a büntetőeljárás hatálya alatt töltött időt, az időmúlást, az eljárás elhúzódását, I. rendű vádlott egészségi állapotát. Ezen utóbbi vonatkozásában is indítványozta a bizonyítás továbbfejlesztését, Terhelt1 I. rendű vádlott gyógyszerfüggőségének a másodfokú eljárás keretében történő megvizsgálását.

[5] Terhelt2 II. rendű vádlott védője írásbeli beadványában ugyancsak az ítélet részbeni megalapozatlanságára hivatkozott. Ezen kívül a cselekmény minősítését is részben tévesnek találta. A történeti tényállást illetően vitatta a [25] bekezdésben írtakat, mivel az ott írt kábítószer-beszerzések kizárólag a Terhelt2 II. rendű vádlott saját fogyasztására szánt kábítószer beszerzésére vonatkoztak. Az ettől eltérő első bírói ténymegállapítás feltételezéseken alapul, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolták. I. rendű vádlott védőjéhez hasonlóan felhívta a figyelmet arra, hogy a vád és az elsőfokú ítélet jelentős része kizárólag a III. rendű vádlott később visszavont és többször módosított vallomásán alapult, melyet nyilvánvalóan a kényszerintézkedés megszüntetése érdekében tett meg. Sérelmezte azt az ítéleti megállapítást, mely szerint „nem nyert alátámasztás II. rendű vádlottnak azon védekezése ...”, mivel nem II. rendű vádlottnak kell bizonyítani az ártatlanságát, hanem a vádlónak a vádirati tényállást. Ezzel szemben Terhelt2 II. rendű vádlott vallomását az eljárás anyaga cáfolni nem tudta, ezért indítványozta az eltérő minősítés megállapítását, mely a tiltott teljesítményfokozó szerrel visszaélés vagy a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-birtoklás büntette vagy a kereskedelmi jellegű cselekmények közül a forgalomba hozatal kísérlete is lehet. A kiszabott büntetés enyhítése tekintetében kérte figyelembe venni, hogy az ügyben megállapított kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát kisebb mértékben haladta meg és ilyen esetben a bírói gyakorlat sem tükrözi az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés mértékét. Nyomatékos enyhítő körülmény az időmúlás, melynek súlyát fokozza az a körülmény, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott mindvégig büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodott, a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt állt. Ennek hatálya alatt a vádlott mindvégig példamutató magatartást tanúsított, melyből alapos okkal lehet következtetni reintegrálhatóságára.

[6] Terhelt3 III. rendű vádlott az enyhítésre irányuló fellebbezése alátámasztására hivatkozott a kábítószer mennyiségére, a beismerő vallomására, az időmúlásra, a rendezett életkörülményeire. Mindezek részletes kifejtése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a szabadságvesztés vonatkozásában enyhítő szakasz alkalmazásával történő meghatározását és annak próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

[7] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője a 2024. január 8. napján kelt beadványában az enyhítésre irányuló fellebbezését a védenca büntetlen előéletével, beismerő vallomásával, megbánó magatartásával, továbbá az időmúlással indokolta.

[8] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.276/2021/28. számú átiratában a vádlottak és védőik fellebbezését sem a tényállást, sem a jogi minősítést támadó részében, sem pedig az enyhítés érdekében nem tartotta alaposnak. A Miskolci Törvényszék a büntetőeljárási törvény rendelkezésének betartásával folytatta le az eljárást, bizonyítása teljeskörű volt és részletesen számot adott a bizonyítási indítványok elutasításának okáról is. A történeti tényállása megalapozott és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Az általa alkalmazott szankció a büntetéskiszabási elveknek és a belső arányosság követelményének is megfelel és törvényesek a járulékos kérdésben hozott rendelkezései is. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben. Rendelkezzen továbbá I. és II. rendű vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról, valamint a másodfokú eljárásban felmerülő bűnügyi költség megfizetéséről is.

[9] Az ítéltábla a Terhelt I. rendű vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványt, és ezzel egyidejűleg a tárgyalás kitűzésére irányuló kérelmet az alábbiak miatt utasította el.

[10] A Miskolci Törvényszék kimerítő részletességgel foglalkozott Terhelt I. rendű vádlott fizikai és mentális egészségi állapotának feltárásával. Az ezzel kapcsolatos bizonyítás hónapokat vett igénybe, melynek eredményeként ítéletében közel hat oldalon keresztül, a [138]-[156] bekezdésekben kimerítően megindokolta a személyi körülmények körében a tényállás [8]-[15] bekezdésben írt megállapításokat. Az ítéltábla is úgy értékelte, hogy az ott írtak kellően bizonyítottak, aggálytalan szakértői véleményeken alapulnak, ezért e körben a bizonyítás továbbfejlesztése indokolatlan.

[11] A vádlott megfigyelését végző rendőrök kihallgatására irányuló védelmi indítvány sem alapos. E vonatkozásban a bizonyíték – ahogy azt az ügyészség a vádiratban is megjelölte – maga az I. rendű vádlott megfigyeléséről készült feljegyzés és attól több, bővebb információ a tanúk kihallgatásából sem nyerhető. Az okirati bizonyíték pedig rendelkezésre áll. A védő ezen indítványát már az elsőfokú eljárás során is előterjesztette és a Miskolci Törvényszék az ítélet [161]-[163] bekezdéseiben helytálló érvek mentén vetette el azt. E ponton azokat az ítéltábla is csak megismételni tudná.

[12] Az eljárás során I. rendű vádlottól lefoglalt mérlegek tekintetében sem indokolt a szakértők bevonása, ahogy arra az elsőfokú ítélet [171]-[173] bekezdéseiben ugyancsak helyesen hivatkozott.

[13] Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az ügyési indítványnak megfelelően a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen eljárva bírálta felül a Miskolci Törvényszék ítéletét, valamint az azt megelőző eljárást.

[14] A nyilvános ülésen az ügyész, az I., II. és IV. rendű vádlottak védője az indítványukat az írásban benyújtottakkal egyezően tartották fenn.

[15] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen csatlakozott a fentebb ismertetett Terhelt3 III. rendű vádlott előkészítő iratában írtakhoz, s arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az enyhítő szakaszt, melynek eredményeképpen a másodfokú bíróságnak lehetősége van a kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére is. Ezt az időmúlás, a bűncselekmény elkövetése során betöltött kisebb szerepe mellett az is indokolja, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott szakított kábítószeres múltjával.

[16] Terhelt1 I. rendű vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez, felmentését kérte. Terhelt2 II. rendű vádlott büntetésének enyhítését és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását kérte. Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak megbánásukat hangoztatva kérték a szankciók enyhítését.

[17] A Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak esetében a bejelentett jogorvoslatok tartalma, míg Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében a Be. 590. § (10) bekezdésében írt szabály alapján a felülbírálat teljeskörű volt, ezért az ítéltábla vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[18] Ennek során azt állapította meg, hogy a Miskolci Törvényszék az eljárási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során sem abszolút, sem relatív eljárási hibát nem vétett, bizonyítási eljárása mindenben törvényes volt és a szükséges körre kiterjedt. Ennek eredményeként megalapozott tényállást rögzített. Erre figyelemmel a felmentést, valamint az eltérő tényállás megállapítása mellett az eltérő minősítés megállapítását célzó védelmi fellebbezések nem alaposak.

[19] A fellebbezések tartalmuk szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét vitatták. E ponton azonban szükséges hangsúlyozni, hogy a büntetőeljárásunk rendszerében a ténymegállapító tevékenység alapvetően az elsőfokú bíróság dolga. Ez az a bíróság, amely lefolytatja a bizonyítási eljárást, a bizonyítékokat közvetlenül vizsgálja meg és dönt azok elfogadhatóságáról. Ha az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot megvizsgál, a törvény és a logika szabályainak megfelelően foglal állást azok elfogadhatóságáról, és döntését kellő részletességgel megindokolja, akkor a másodfokú bíróság azt nem mérlegelheti felül. Így nem mondhatja azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomásra, hogy nem fogadja el és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott vallomás vagy vallomásrész alapján. A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő.

[20] Jelen ügyben az állapítható meg, hogy a Miskolci Törvényszék alapvetően elfogadta a tényállás megállapításánál Terhelt3 III. rendű vádlott és az azt alátámasztó Terhelt4 IV. rendű vádlott önmagukra nézve tett beismerő, míg a vádlott-társaira tett terhelő vallomását és a tényállást erre, valamint az ezeket alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította. Ítéletében döntését színvonalasan indokolta, tényállása megalapozatlansági, illetve részletes megalapozatlansági hibában nem szenved, ezért – a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt – az ítéltáblának eltérő tényállás megállapítására

lehetősége nem volt, az első fokon megállapított tényállás rögzült, ahhoz a felülbírálat során kötve volt.

[21] Mindezek miatt a tényállás megállapításait vitató védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[22] A megalapozott tényállásból következett a vádlottak bűnössége és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Ilyen módon nem foghatott helyt a tévedés megállapítására, a kábítószer birtoklására, vagy a kábítószer-kereskedelem kísérlete megállapítására irányuló védelmi érvelés sem.

[23] A tévedésre hivatkozás, illetve a kábítószer birtoklására vonatkozó minősítésnek a megalapozott tényállás mond ellen, míg a cselekmény kísérleti szakban maradásának megállapítását célzó védői érveket bírói gyakorlatnak megfelelő hiánytalan érveléssel utasította el az elsőfokú bíróság. Így helyesen hivatkozott arra, hogy a kábítószer-kereskedés azon túl, hogy haszonszerzésre irányul, magában foglal minden olyan tevékenységet, így a kábítószer-kereskedés céljából történő megszerzését, készletezését, raktározását, tárolását, szállítását is, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz és a fogyasztókhoz (1/2007. számú Büntető Jogegységi Határozat). A kábítószer-kereskedelemhez kapcsolódó egyes elkövetési magatartások befejezett, önálló tettesi alapcselekmények (BH2017. 144.). Elsőfokú ítélet a [197], [198], [203], [204]-[211] bekezdéseiben helyesen érvelt a befejezett bűncselekmény megállapítása mellett, hiszen sem Terhelt1 I. rendű, és Terhelt2 II. rendű vádlott magatartása sem egyszeri kábítószer ügylethez kapcsolódott. Az egy más kérdés, hogy a tényállásban leírt magatartás eredményeként, annak konkrét tárgyi súlyát hogyan lehet megítélni. Nevezetesen, hogy a kereskedői magatartás révén kikhez, milyen időn keresztül jutott el kábítószer, mert ezeknek a büntetés kiszabásánál lehet jelentősége.

[24] A védelmi fellebbezések közül az ítéltábla a büntetések enyhítésére irányuló perorvoslatokat találta alaposnak.

[25] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a büntetések kiindulópontjaként a büntetési tételkereteket vette alapul és helyesen határozta meg valamennyi vádlott vonatkozásában a büntetési középmértékeket is. Döntően helyesen határozta meg a vádlottak tekintetében fennálló enyhítő- és súlyosító körülményeket is. Nyilvánvaló az is, hogy a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben – mivel ezeknél a legtágabb határok között található a kiszabható büntetések – sokszor kerülhet összeütközésbe a büntetés generál, illetve speciál preventív célja. Mindezeket túl a felsőbb bíróságok feladata az is, hogy a jogbiztonság érvényesülése érdekében a hasonló magatartások hasonló büntetéseket kapjanak, figyelembe véve természetesen az egyéniesítés igényét is.

[26] Mindezen szempontokat figyelembe véve találta az ítéltábla az elsőfokú bíróság büntetés kiszabását némiképp eltúlzottnak annak ellenére, hogy az irányadó büntetési tételkereteken belül határozta meg a vádlottak büntetéseit. A büntetések ugyanakkor nemcsak az irányadó gyakorlat szerint voltak eltúlzottak, hanem a belső arányosság követelményének sem tettek eleget. Ez még akkor is így van, ha az elsőfokú bíróság megpróbált igazodni a vádhatóságnak a teljeskörű beismerés és a tárgyaláshoz való jogról történő lemondáshoz kapcsolódó indítványához. Terhelt1 I. és Terhelt2 II. rendű vádlottak esetében az ügyészi

indítványhoz képest egy évvel súlyosabb mértékben, míg Terhelt3 III. és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében az indítványnak megfelelő mértékben határozta meg a büntetéseket. E ponton azonban szükséges hangsúlyozni, hogy ezen indítványhoz az elsőfokú bíróság nincs kötve még az előkészítő ülésen sem, tehát, attól akár nagyságrendekkel is el lehet térni, még akkor is, ha ez a büntetéskiszabási ajánlat a realitás talaján mozog. Jelen ügyben az ítéltábla már ezen ügyészi indítványt is eltúlzottnak, a bírói gyakorlattal összhangban nem állónak találta, s ennek megfelelően értékelte a Miskolci Törvényszék büntetéskiszabását is.

[27] Az ítéltábla a büntetések meghatározásánál alapvetően a vádlottak által elkövetett cselekmények konkrét tárgyi súlyából indult ki. A kiszabott büntetések enyhítése körében hangoztatott védelmi érvek is e körben értékelendők. A kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyeknél a büntetések kiszabását is meghatározó körülményként kell értékelni kábítószer fajtáját, hatóanyag-tartalmát, az elkövetési időszakot és nem utolsósorban azt, hogy a terhelti cselekmény folytán hány személyhez jutott vagy juthatott el a kábítószer. E szempontok alapján megállapítható, hogy a kábítószer egy része az úgynevezett könnyű drog kategóriája alá esik (marihuána). Az elkövetési időszak nem volt túl hosszú, kb. fél év volt, míg a bírói gyakorlat ismer olyan számtalan ügyet, amikor az elkövetési időszak több évre tehető. Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében az elkövetési időszak kifejezetten rövid, napokban határozható meg.

[28] Hangsúlyos, hogy a büntetőeljárás gerincét képező, 2019. augusztus 28-i drogügyletben érintett kábítószer a nyomozóhatóság lefoglalta, így az ténylegesen nem jutott el a fogyasztókhoz. Az más kérdés, hogy stádiumtanilag ettől a bűncselekmény befejezettnek minősül, azonban a büntetés kiszabása szempontjából e körülménynek kiemelkedő jelentősége van.

[29] A kábítószer hatóanyag-tartalmának mennyisége bár a minősítéshez szükséges értékhatárt meghaladta, ugyanakkor ezt is figyelembe kellett venni a büntetés meghatározásánál, mivel ettől jóval nagyobb volumenű ügyletek is ismertek a bíróság előtt.

[30] Fentieken túl teljesen világos - a büntetőeljárás szabályozásán keresztül - a büntetőpolitika és így a bírói gyakorlat üzenete: nevezetesen az, hogy nagyobb kedvezményben részesülnek a büntetés kiszabása körében azok az elkövetők, akik a hatóságokkal együttműködnek, a cselekmény elkövetését feltárják, illetve az, hogy e kedvezmény annál nagyobb, minél korábbi szakaszában teszik meg a büntetőeljárásban. Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében ez alapján is feltétlen indokolt a kiszabott szankciók enyhítése, mert e vádlottak vallomása nélkül a bűncselekmény feltárása, az elkövetők felkutatása és egyáltalán az elsőfokú ítélet meghozatala maradhatott volna el.

[31] Végezetül jelentősége van mindazon büntetéskiszabási körülményeknek, amellyel az elsőfokú bíróság kimerítően foglalkozott ítéletében. Helyesen foglalt állást az időmúlás enyhítő hatásáról, míg az eljárás elhúzódásának fennállását nem állapította meg. Kétségtelen, hogy a bűncselekmény elkövetésétől az elsőfokú ítélet megszületéséig eltelt 3 év 7 hónap valamennyi vádlott esetében nem ad alapot ezen enyhítő körülmény megállapítására, ugyanakkor az is rögzíthető, hogy a bizonyítási eljárás egy jelentős részében kizárólag Terhelt1 I. rendű vádlott állapotára folyt a bizonyítás, amely a vádlott-társait nem érintette, így e vádlottak tekintetében a fenti enyhítő körülmény is fennáll.

[32] Mindezek alapján az ítéltábla valamennyi vádlott büntetését a rendelkező részben írt tartamokra mérsékelte és Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a kellően dokumentált egészségügyi állapota alapján a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg. Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztések tartamához igazította a közügyektől eltiltás tartamát is.

[33] A hatóságokkal mindvégig együttműködő Terhelt3 III. és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írott enyhítő szakasz adta lehetőségek teljes kihasználására, így a büntetések mértékét 2 évre enyhítette, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a maximális 5 évi próbaidőre felfüggesztette, mivel esetükben a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

[34] A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések kiszabásakor alkotmányos követelmény annak hivatalból történő vizsgálata, hogy van-e lehetőség az egyes vádlottak vonatkozásában az előzetes bírói mentesítés alkalmazásának [8/2015. (IV.17.) AB határozat]. Figyelemmel arra a körülményre, hogy a már végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése is különös méltánylás eredménye volt, az ítéltábla nem látott lehetőséget arra, hogy a terhelteket előzetes mentesítésben részesítse. Az azzal együtt alkalmazott szankció súlytalanná vált volna és alkalmatlan a büntetés céljainak eléréséhez.

[35] E vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetés felfüggesztése miatt a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte, emiatt rendelkezett a pénzbüntetés esetleges átváltoztatása esetén a végrehajtási fokozat megváltoztatásáról, valamint rendelkezett Terhelt3 III. és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről.

[36] Az ítéltábla a bűnjelek tekintetében született rendelkezéseket részben pontosította, így rendelkezett azok vádlottak részére történő kiadásáról, mert az elsőfokú bíróság által megjelölt visszatartásnak csak így van értelme, másrészt pedig a rendelkezések végrehajthatósága, illetve a bűnjelek beazonosíthatósága miatt megjelölte a szükséges adatokat, így bűnjel-jegyzékek számát, illetve a szakértői számokat. Fentiekén kívül rendelkezett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak esetében a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a letartóztatásban töltött idő beszámításáról, míg Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bünygyi költséget és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett annak viseléséről.

[37] A Debreceni Ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét a fenti körben a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő egyéb rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és a 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] Jelen ítélet elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2024. január 10.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.26/2021/247. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.607/2023/32 sz. másodfokú határozatában írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. január 10.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke